

Forslag

til

Lov om ændring af lov om handel med foderstoffer.

Fremsat den 21. maj 1969 af *landbrugsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 93 af 16. marts 1962 om handel med foderstoffer affattes § 4, stk. 3, således:

„Stk. 3. Kunsttørrede grønafrøder af lucerne, kløver og græs må ikke indgå i foderblandinger, medmindre ministeren har meddelt tilladelse dertil. Det samme gælder organiske råstoffer af anden art, såfremt disses

indhold af foderenheder er mindre end 65 pr. 100 kg, beregnet på en af statens foderstofkontrol godkendt måde, jfr. dog stk. 6.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. juli 1969.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den nugældende § 4, stk. 3, er sålydende:

„I foderblandinger må ikke indgå organiske råstoffer, der indeholder under 65 foderenheder pr. 100 kg, medmindre ministeren har meddelt tilladelse dertil, jfr. dog stk. 6.“

Ifølge stk. 6 tillades det at anvende fisk og fiskeaffald med under 65 foderenheder pr. 100 kg til fremstilling af fiskeensilage.

I henhold til bestemmelsen i den nugældende § 4, stk. 3, blev det ved bekendtgørelse nr. 369 af 30. september 1965 tilladt at anvende grønmel, grønpiller og grønbriketter som bestanddel af foderblandinger til fjerkræ, svin, heste og pelsdyr, men ikke til kvæg og får. Det er dog en betingelse, at de nævnte kunsttørrede grønafrøder indeholder mindst 60 foderenheder pr. 100 kg og har et nærmere angivet karotinindhold.

Tørrede grønafrøder anvendes — uanset indholdet af foderenheder — ublandet som foder til husdyr, herunder også kvæg, men det er almindeligvis ikke rentabelt at lade tørrede grønafrøder indgå i stedet for grovfoder i kvægholdet.

Et i efteråret 1968 nedsat udvalg til vurdering af behovet for og ønskeligheden af, at der ydes

støtte til en øget dyrkning her i landet af proteinrige afgrøder har peget på, at det for en videreudvikling af den danske grøntørningsindustri er ønskeligt at øge mulighederne for afsætning af produkterne til kvægfoderblandinger. Udvalget anbeforer videre, at de seneste års udvikling — stigende priser på importeret protein og øget produktivitet i dyrkning og tørring af grønafrøder — har bevirket, at tørrede grønafrøder under de bedste produktionsbetingelser lige netop skulle kunne konkurrere med importeret proteinfoder ved fremstilling af såkaldte A-blandinger til kvæg. Udvalget har imidlertid herved fremhævet, at en sådan eventuel anvendelse i kvægfoderblandinger må have til forudsætning, at foderstofforbrugernes interesser ikke lider skade gennem forringet mulighed for kvalitetskontrol.

Baggrunden for opstilling af denne forudsætning er, at det ofte vil være særdeles vanskeligt ved analyse af en færdig kvægfoderblanding med indhold af tørrede grønafrøder at konstatere grønafrødens kvalitet.

Analysemulighed foreligger, såfremt indblanding af grønafrøder begrænses til foderblandinger med